

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 170 |

פרשת תצוה תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל (כז, ב). "תצוה" - לשון התחברות, כמו צוותא לחבריה, תחבר עצמך עם ישראל ותחבר את ישראל ביחד. "ויקחו אליך" - רצה לומר "לד" עתך", כי ישראל לא ידעו הטעם מים הגבוהים ורמים כמו משה, רק יכוונו על דעת משה, וכמו שאנו אומרים על דעת רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו.

(דברי שלום קוידניוב)

כתית למאור (כז, כ). אמר בשם אביו הי"ק אדומו"ר זצוק"ל שצריך לכתת עצמו היטיב ואז יאיר לו.

(בית אהרן סד, א)

כתית למאור להעלות נר תמיד (שם). האדם צריך לכתת לבבו לפני ד' בחשבון הנפש ורוממות ה' ושפלות נפשו, כל אחד לפום שיעור האמונה הרשום בלבו, וכפי הדעת האמת בתורה אשר עלינו להאמין, האמת והאמונה חוק ולא יעבור, אז "למאור" להעלות נ"ר, ר"ת נפש רוח, אז ממילא תשרה עליו הנשמה והארות והשגות כל אחד לפי חסד ה' עליו.

(הרה"ק רבי משה מקוברין זצוק"ל, אמרות)

(משה)

באוהל מועד מחוץ לפריכת אשר על העדות וגו' (כז, כא). היינו מהאנשים העומדים בחוץ פחותי הערך, גם כן יערוך אותן אהרן ובניו. כי להם גם כן אין שום מניעה, ואיש הישראלי אף שנתגשם בהתנהגותו עכ"ז אין לו שום מניעה.

(בית אהרן מה, ד)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

אמונה ושכל

דער קארלינער זצוק"ל האט גיזאגט אז דיא ערשטע פעולה וואס ער טוט דעם חסיד וואס ער פארט צו איהם, וואס ער נעמט ביי אים צוא דעם שכל, ער זאל נישט גיין מיט שכל נאר מיט אמונה [-הקארלינער זצוק"ל אמר, אשר הפעולה הראשונה שהוא פועל בחסיד שנוסע אליו - שהוא לוקח מאתו את השכל, שלא ילך עם שכל אלא עם אמונה].

(דברי אהרן)

עיטורי קדוש

של עבודת ה' על פי דרך החסידות הוא אך ורק באמונה פשוטה ותמימה, ללא שום שכל וחקירות. הן בנוגע ליסוד האמונה בייחוד ה' והן בנוגע באמונה בלימוד התורה ובקיום המצוות ובאמונת צדיקים, וכן כך בכל פרטי העבודה. בהקשר לכך ידועה אמרתו של הבעל שם טוב הק' "איך בין א נאר און איך גלייב" [-הגני מאמין כפתין שאחרי כל המדרגות שהשיג הוא אמר שהוא מאמין בהשי"ת כפתי מבלי שום הגיון ושכל. הסבר הדברים ארוך מאוד וקצרה היריעה מלהכיל כל זה. אך נסביר זאת בקצירת האומר, ובפרט אחד מהפרטים הרבים שיש בזה:

תכלית עבודת ה' על פי דרך החסידות הוא להגיע למצב שהאדם יראה בעיניו ממש את מציאות וייחוד ה', אשר הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין. אמנם לא בעיניים הגשמיים אלא בעיניים הפנימיות, ראייה של הנשמה, סוג של חוש שיש, הרגשה פנימית עמוקה ומציאותית, שהאלוקות סובבת את כל הבריאה ונמצאת בכל מקום ואף הוא האדם עצמו הוא חלק אלוהי, ניצוץ אלוהי הטמון בתוכו מחיה ומהוה אותו, וכמאמר הכתוב "מבשרי אחזה אלוהי".

ואז כשהאדם מגיע למדרגה זאת, הרי הוא בכל עת דבוק ומקושר להשי"ת ביראה ואהבה וכל עשיותיו ורצונותיו חושיו והרגשיו הם אך ורק בלתי לה' לבדו. וכאשר האמונה והעבודת ה' הם על פי השכל, לעולם אי אפשר להגיע למצב הזה. זאת משום כי השכל האנושי הוא מוגבל מאוד ואי אפשר לחקור ולהבין בהם דבר רוחני. לכל היותר אפשר להגיע לכדי הבנה שיש בורא לעולם והוא לבדו עשה עושה ויעשה, אך אין בכוח הבנה זו להשפיע על מידות האדם על מעשיו ועל חושיו והרגשיו.

כך שבעבודה עם שכל לבד ישאר תמיד רק עם ידיעה שכלית ולא ידיעה פנימית ואמיתית.

ועל פי דברים אלו יובן מדוע הפעולה הראשונה שעשה רבינו בחסידים שהגיעו אליו ללמוד עבודת ה', היא לקחת מהם את השכל, שלא ילכו עם שכל אלא עם אמונה.

עבודת החסידות

החסידות הוא מדרגה געלה בעבודת השי"ת, הדרך להשיגה הוא על ידי עשייה בעבודת ה' וטיהור המידות וקידוש האיברים, רק כך, ולא על ידי השכל. הרה"ק הבית אהרן מקארלין זי"ע אמר, אשר בידו ללמד את ענין החסידות על פי שכל שאפילו המתנגד הגדול ביותר יודה על כך, אך איזה פנים יש לחסידות שהוא על פי שכל, עיקרה של החסידות הוא אמונה פשוטה למעלה מהשכל, ע"כ.

וכך איתא בספר חובת התלמידים להרה"ק מפסאצנא זצוק"ל (פרק יב):

"ואם תשאל מה זאת חסידות, ובמה גדול כח החסיד העובד את ד', על עובד את ד' שאינו חסיד -

דע לך שאי אפשר לבאר לך עוד את הדבר. מפני שאין החסידות דבר של שכל לבד לבארו, השכל אשר בחסידות הוא רק חלק אחד ממנה, ובא רק עם העבודה. וכמו שאי אפשר לבאר בשכל את ענין הנבואה, כי רק הנביא ידע מה היא, ואצלו היתה כל כך פשוטה עד שלא הבין למה גם זולתו לא יראה, כמו שאמר הנביא ד' אלקים דבר מי לא ינבא (עמוס ג'), שלא הבין מי הוא אשר לא ינבא כשד' דבר -

כן גם החסידות שהיא התגלות איזה ניצוץ מניצוץ הנבואה אשר באיש ישראל, כמו שאיתא בגמרא פסחים ישראל אם לא נביאים הם בני נביאים הם - אי אפשר לבארה בשכל לבד, לא עבודתה ולא ראייתה, איך חסיד אמיתי מתפלל, מתלהב ומקשר את נפשו אז בקדושה עילאה, ואיך מסתכל הוא בתורה ומצוות את ההדור נאה זיו העולם, וכי ניצוץ שכינת עוזו גם על העולם כולו פרוש. ואף החסיד בעצמו בשעה שמתעלה ומתלהב מסתכל ורואה והדבר אצלו פשוט וודאי, ואחר כך אם נופל, גם את עצמו ואת ראייתו הקדומה אינו מבין, ע"כ.

אמונה פשוטה

הנהגה לא רק את הבנת דרכי החסידות אי אפשר להבין על פי השכל, אלא כל עיקרה ומהותה

הציון של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטטאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחייה חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

הפצת מעיינות הצדיק • קירוב רחוקים בעיירת הצדיק • הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה ישועה בכל העניינים

←

תמלון
חדרי איווח
אולם
הכנסת אורחים

←

בית רבינו
מקוה שרה - בית הכנסת
קאנוע שטיבל

הציון הקדוש
על הציון הקדוש הזה הוא ממש כמו
שעומדים לפניו בחיים חיותו

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הצליפות שהכריעו את הדין

שזרחו עיניו ככוכבים ופניו אורו כחמה הקופחת בימי הקיץ. כמובן אשר באותה שנה לא רכש הרה"ק מינים מהודרים ככל שנה ושנה, והסתפק ברכישת מינים פשוטים בחמשת הרענדלאך הנותרים. אמנם מפני רוב בושתו מבני עירו בהעלותו על דעתו שהללו לבטח יבואו אליו כדרכם מדי שנה לברך על אתרוגו, ולא היה בידו כי אם אתרוג פשוט ודל, אשר על כן החליט שלא לחזור לביתו, וישם פעמיו לליזענסק להסתופף בצל קדושת הרה"ק הרבי רבי אלימלך זיע"א.

ויהי בהיותו בבית המדרש בליזענסק, והנה באו ונכנסו הרה"ק הרבי רבי אלימלך ואחיו הרה"ק הרבי רבי זושא זיע"א. ויפן הרבי רבי אלימלך אל אחיו הרבי רבי זושא באומרו: "ריח גן עדן אני חש בבית המדרש, הבה נתור אחר מקורו..." ויסובבו שניהם בבית המדרש ויפנו כה וכה, עדי הגיעם אל מקום רבי אורי, ויפנו אליו וישאלוהו על דבר האתרוג אשר באמתחתו כי על כן ריח גן עדן נודף הימנו. וייבוש מאד להראות להם אתרוגו הדל, אך תיכף עשה כמצוותם והוציא אתרוגו והראהו להם. נטל הרבי רבי אלימלך אתרוגו בידיו, מיששו, הריח בו וקרא בהתפעלות: "ריח גן עדן! ריח גן עדן הוא זה! ספרה נא לנו היכן השגת מינים כאלו!"

ויספר להם רבי אורי גופא דעובדא היכי הוה, כל השתלשלות המעשה. ומסיים דבריו נענה הרבי רבי אלימלך באומרו: "כעת אספר אני את חציו השני של הסיפור, ומה אירע בעקבות המעשה הלזה. הנה בעל העגלה הלזה איש פשוט מאד היה ותהה בדעתו איזה איש ילך לקנות סוס בשבילי, עד שחישב בדעתו כי אין זה אלא שמן השמים שלחו לו מאן-דהוא בצורת בן אדם והוא זה אשר קנה לו הסוס, ואין זה כי אם מתנה מהשמים. התרגש אפוא האיש מאד ונתמלא לבבו ברגשות הכרת תודה להשי"ת. אפס כי מחמת פשטותו ובורותו לא השכיל לומר מזמור לתודה או הודו לה' כי טוב, אך ביקש להודות לה' לפי תפיסתו הוא, הואיל וכך יצא עם הסוס החדש ויצלף במצלף שבידו מספר צליפות באויר לכבוד הקב"ה על שהעניק לו מתנה טובה שכזו..."

סיים הרבי ר' אלימלך דבריו ואמר: "שנה זו, קשה הייתה מאד לישראל, הסטי"א עמדה בעוז וסגרה את כל השערים בפני תפילות ישראל, ועמדתי אנוכי עם כל צדיקי הדור בתפילה משך כל הימים הנוראים, ועמלנו לקרוע את רוע הגזירה אך לא פעלנו כלום, בבחינת גם כי אזעק ואשווע שתם תפילתי. והנה לפתע באו ועלו למרום צליפותיו האמיתיות והכנות של איש פשוט זה שהצליף לאות הכרת תודה לפני בוראו, בקעו את הרקיעים ופתחו את כל השערים ועלו תפילות כל ישראל לפני כסא הכבוד וביטלו כל הגזירות, בזכות מעשהו המופלא..."

ומשיך הרבי רבי אלימלך ואמר לו לרבי אורי כי כעת הגיעה שעתו להתגלות ומעתה יתחיל להנהיג עדה בישראל. למן אותו יום התעטר רבינו אורי בעטרת האדמו"רות והנהיג המוני ורבבות עמך בית ישראל בדרכיו והליכותיו הטהורים, בשביל הזהב הסלול, אשר קנה מעם רבו הוא רבינו שלמה מקארלין זיע"א.

לרגל הילולת הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק ב"ר אליעזר ליפמן זיע"א - גלב"ע ביום כ"א אדר שנת תקמ"ז

בטרם יצא שמו והתגלה אורו הגדול של רבינו הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א, תלמידו של רבינו שלמה מקארלין, משמש היה כמלמד דרדקי בביתו של אחד הכפריים, כפי שהיה נהוג באותם זמנים שכל כפרי היה שוכר לו מלמד לצאצאיו. יושב היה רבי אורי בביתו ומלמד את בניו תורה, מאלפם בינה לקח עם דרך ארץ. מחדיר לליבם יראה טהורה ואהבת הבורא. היתה זו מתנת שמים עצומה שלא תסולא בפז, וזכות אדירה שלא השיגו להבינה דיים בעל הבית ובניו, אשר זכו אשר יישב בתוכם אותו שרף אלוקי ויקנה להם תורה.

כל משך תקופת שהותו של רבי אורי בבית הכפרי היו כל צרכיו ומוזנותיו על בעל הבית, וכאשר הגיעה סיומה של תקופת הלימודים, היה פורע שכרו, משלם ומשלחו לביתו. תקופות לימודו של רבי אורי ושהותו בבית הכפרי היו מזולקות על פני תקופות השנה השונות, ובדרך כלל באו לסיומן לקראת כניסת החגים.

כך הייתה תקופת הלימוד של חודשי הקיץ שתמה ונשלמה עם כניסת חודש תשרי ירח האיתנים. הייתה אז דרכו של רבי אורי להפריש עד כדי מחצית מכל משכורתו עבור קניית ארבעת מינים מהודרים לחג הסוכות, ולקראת חג הסוכות היה נפרד מבעל הבית וחוזר לביתו דרך העיר לעמבערג, שם היה קונה אתרוג ומינים מהודרים יבופיים ובכשרותם, ומדי שנה היו כל בני עיירתו באים אליו כדי לברך על המינים שלו כי היו המה המינים המהודרים ביותר בעיירה.

שנה אחת בנוסעו לביתו החג ובאמתחתו חמישים רענדלאך זהב שקיבץ עבור קניית המינים, נכנס לפוש קמעא באכסניה, והנה קלטו עיניו התרחשות מסעירה כאשר בני אדם רבים סובבים סביב איש השרוע מעולף, לאחר עמל וניסיונות מאומצים שבה רוחו של האיש והוא החל גועה בבכי מר. וישאל רבי אורי לבכיה מה זה עושה, ויודע לו כי בעל עגלה היננו שמת לו סוסו אשר שירתו בנאמנות שנים רבות וכעת אבד מקור מחייתו ועל דא קא בכי עד שאינו יכול לחזור לעצמו. החל רבי אורי לחשב בדעתו כי אמנם יש באמתחתו חמישים רענדלאך אך הלא זקוק הוא להם עבור רכישת מינים מהודרים לקיום המצווה בהידורה של 'זה קלי ואנוהו', ולקחתם לכם פרי עץ הדר, כנהוג מדי שנה, אולם מאידך גיסא שמא באמת מוטב אשר יקנה מינים פחות מהודרים ובכך יוכל לעמוד לימין האיש לעוזרו ולקוממו מעפר עגמימות נפשו ושברונו. כך היה הולך ושוקל בדעתו עד שבסופו של דבר גמר אומר כי מוטב לתת רוב המעות עבור האיש להשיב אליו את נפשו.

נכנס אפוא רבי אורי אל בעל האכסניה וביקש לברר למחירו של סוס בריא וטוב. השיבו האיש שאמנם יש ברשותו סוס משובח וטוב ומחירו חמישים רענדלאך. שוב התחיל הרה"ק להפך בדעתו אם יוציא את כל הסכום שבידו על זאת, מבלי שיוכל לקנות כלל מינים אפילו פחותים, עד שבא לידי החלטה כי כן יעשה ויוציא את כל המעות עבור הסוס. ברם עם כל זאת התיישב בדעתו לבקש מבעל האכסניה כי יואיל להחיל במקצת מהסך הנקוב, היות ויעד מעות אלו לקניית ד' מינים, ואף שכעת כבר לא יוכל לקנות מינים מהודרים כנהוג מדי שנה, אך אם יזיל קמעא מהסך כי אז יוכל לכל הפחות לקנות ארבעה מינים פשוטים במעות שישארו בידו. בעל האכסניה בראותו לפניו יהודי של מסירות נפש כזאת, נפעם מאד ונעתר לבקשתו ומכר הסוס בארבעים וחמישה רענדלאך, ומסרו לידי העגלן המואשר

צינונו של הרה"ק מליזענסק זיע"א

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

מליזענסק אל לודמיר

לקראת יומא ההילולא רבא של הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק בו עתידים אלפים רבים מארה"ק ומכל מושבותיהם לעלות אל ציון קדשו של הרבי, הגיעו פניות רבות אל 'מרכז לודמיר' לבירור דרכי ההגעה מליזענסק אל לודמיר מקום מושבו של רבינו שלמה כמו בחיים חיות. לטובת הנוסעים הרבים נביא בזאת את הדרך המומלצת ביותר שארכה כ-4 שעות. וזוהו סדרו של המסלול: יציאה מליזענסק (שעה נסיעה) לעבר גבול מדיקה [כתובת: M10, Lviv'ska oblast, אוקראינה]. מעבר זה הוא המהיר ביותר, בשל היותו הגבול הרגלי היחיד לחצייה מפולין. משם ממשיכים אל לודמיר, בנסיעה של כ-2:45 שעות. לפרטים נוספים ולהזמנת מקומות לינה בבית המלון, ניתן לחייג למרכז לודמיר בטלפון: 04-30-10-900. חברות המספקות שירות מוניות והסעות, דרכם ניתן לנסוע ללודמיר: 'אומן אקספרס': 055-222-3030. 'פיאכאלע': 111-380-933-790+ בית רבינו בלודמיר יעמוד מוכן ומזומן כמו בכל יום מימות השנה, לקליטת מחלי פני רבינו שלמה, עם כיבוד ומשקה להשיב נפש, היכל לימוד, מקווה מפואר וחמים ועוד. שילוט חדש ומואר מפנה את הבאים למתחם. בברכת צאתכם ובואכם לשלום.

ילדי רבינו שלמה

חידת השבוע

חידה: על מה אמר הרה"ק ה'בית-אהרן' שנתן לקנותו רק ע"י אמונה פשוטה ובלי שכל?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחייג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחות הילדים - לשלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגרל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת ויצא

הזוכה לרשת משפטים יהודי וינגרטן, ביתר עלית

אוצרות ומשגים

הקדושות את צמאון החסידים יושבי רי"ן, והנה מוזקם ומעודד את רוחם. נסיעות אלו עטופים היו בריז קדש נשגבים ונעלים וכפי שהרבי הקדוש בעל ה'בית אהרן' מסר לימים כי רבנו שלמה היה סופר ומונה את פמות נסיעותיו הללו וקורא עליהם את הפסוק 'אלה מסעי בני ישראל...'

הנסיעות הנשגבות לערי רוסיה הלבנה בשנים הללו נטל רבנו שלמה את על הנהגת כל חבל רוסיה הלבנה על המוני עריה וכפריה, היה יוצא ממעונו שנקרלין ומסובב על פני כל עשרות מקומות מושבותיהם של היהודים. בנסיעותיו אלו הרבה בהדרכותיו